

ЛІДЕР

№ 18 (34)

жовтень 2018

Сьогодні у номері:

«Учителю,
праця твоя
нелегка...»

Шкільні
новини

Місто
професій

Цікавинка

Вітаємо

Учительська
сторінка

«Учителю, праця твоя нелегка...»

Щорічно в першу неділю жовтня в більш ніж 100 країнах світу відмічається одне з найпотрібніших свят – день вчителя. Це свято для всіх вчителів та працівників сфери освіти – день, в який проголошуються роль та заслуги вчителів в процесі якісної освіти на всіх рівнях, а також їх неоцінний внесок в розвиток суспільства.

День учителя-це свято, якого з нетерпінням чекають і вчителі, і учні. Вчителі чекають сюрпризів, а учні можуть відчути себе вчителями і дізнатися, якою тяжкою є ця професія.

В Звенигородській ЗОШ-інтернаті І-ІІІ ступенів-спортивному ліцеї 5 жовтня відбувся день учнівського самоврядування. Всі уроки провели учні 10-11 класів. І віднеслися до цього з великою серйозністю та повною відповідальністю. Напередодні старшокласники консультувалися з педагогами, розподіляли між собою предмети, які будуть проводити, а деякі навіть готували для молодших школярів заохочувальні призи.

А після уроків учні школи підготували святковий концерт на честь вчителів, де висловлювали свою щирі подяку за любов, розуміння, за те, що допомагають стати

на вірний шлях. На святі звучали пісні від шкільних ансамблів «Смайлики» та «Забава», вірші від молодших школярів, розігрувались сценки, демонструвались відеокліпи. І учні, і вчителі були задоволеними.

Школярі вітають своїх улюблених вчителів, дарують їм квіти. Проте найголовніший подарунок у цей день - це вираз подяки та безмірної поваги до такої нелегкої, але так потрібної вчительської праці.

Місто професій

8 жовтня вже котрий рік поспіль в центрі Звенигородки розгорнулось імпровізоване «Місто професій» - унікальний національний проект, де діти різного віку могли спробувати себе в усіх представлених професіях та зрозуміти їхню суспільну важливість.

Перший крок у свою професію зробили понад сотня юних звенигородчан. Вже традиційно, однією з найпопулярніших професій серед представлених служб та різноманітних професій стала Державна Служба України з надзвичайних ситуацій.

Найактивніше діти згуртовувалися біля майданчиків, де розгорнулись фахівці служб «101», «102» та «103»: пожежні, поліцейські, працівники швидкої допомоги. Малята з величезною цікавістю проходили майстер-класи, приміряли пожежні каски та обладнання, керували пожежним, поліцейським автомобілями та автомобілем швидкої допомоги, працювали зі спецінструментом та гасили водою умовні пожежі.

Але «родзинкою» свята стало театралізоване дійство «Діло майстра величає», яке підготували та показали учні початкових класів нашої школи на чолі з керівником театрального гуртка Томічек Галиною Вікторівною.

Дуже швидко і непомітно захід добіг свого завершення. Задоволеними залишились і дітлахи, і дорослі. За словами організаторів заходу: «Такий проект дуже важливий, адже він дає дітям змогу не лише ближче ознайомитись із необхідними професіями. Можливо саме це і стане тим визначальним чинником, який і вирішить їх подальшу професійну долю».

Шкільні новини

4 жовтня в 1-а класі відбулося знаменне для малят свято – «Посвята в першокласники». Вчителька Ялинська Тетяна Савеліївна знайомила гостей свята зі своїми учнями, розповідала малятам про важливість навчання, про шкільну дружню родину. Діти розповідали вірші, співали багато пісень, згадали і про своїх мам і тат, а наприкінці свята всі разом загасили свічу єдності та дружби.

9 жовтня в нашій школі відбулася загальношкільна лінійка, присвячена Дню захисника України.

14 жовтня має бути святом не лише для православних християн, але й для всіх свідомих громадян: ми не повинні бути байдужими до минулого рідного краю. У цей складний для України час потрібно знаходити те, що єднає нас – різних, проте рівних громадян вільної держави. Радісно, що українська молодь ревно береже історичну пам'ять нашого народу і популяризує його традиції.

12 жовтня у нашій школі відбулися заходи з нагоди Дня захисника України, свята Покрови Пресвятої Богородиці та Дня українського козацтва. Класні керівники всіх класів провели години спілкування на тему «Нащадки козацької слави», під час яких познайомили учнів з історією свята Дня захисника України та пригадали традиції славного українського козацтва.

Цікавинка

Американські школи: читання на килимку, батьки на уроках і гавайські танці

Америка — країна свободи. Тут звичайні державні школи виглядають так, як в Україні не виглядають приватні й альтернативні: на уроках можна лежати під стільцем або танцювати, на канікули взяти собі тваринку, а на шкільному святі покататися на поні й надувних гірках. Тут дітей змалечку навчають мислити.

Вони мають дуже багато вибору й простору для творчості. Іноді стають неконтрольованими, але ростуть вільними.

"Українська правда. Життя" попросила розповісти про американську молодшу школу журналіста Іванну Коберник, яка нещодавно повернулася з поїздки до США, та Анну Ковальчук — українку, яка третій рік там живе:

«Мої знайомі працюють у США третій рік. Вони живуть у Джорджтауні — благополучному районі Вашингтона, діти вчаться у державній початковій школі в 1 і 3 класі.

Школа приймає дітей від Pre-school (з 3-ьох років, аналог нашого дитсадка) до 5-го класу (11 років).

В США не всі школи хороші. **Щоб потрапити до хорошої державної школи, потрібно жити в тому районі, за яким вона закріплена.** Тому батьки намагаються селитися біля шкіл з хорошою репутацією.

Можна подати заяву в школу не за місцем проживання, але потрапляння в неї відбудеться методом лотереї – якщо є вільні місця, коли набрані всі за місцем проживання, то вони просто розігруються. Моя знайома не говорила адміністрації школи, що я журналіст, просто сказала, що друзі з України хочуть подивитися школу.

До мене підійшла директор, сказала: "Якщо щось цікавить – запитуйте. Хочете, я проведу вам екскурсію по школі?".

Урок у 1 класі, на якому я побувала, називався "Morning meeting" (ранкова зустріч), але, по суті, це був повноцінний урок читання. В класі стоять шафки для дитячих речей, також у кожної дитини є підписана папка-сегрегор, де **лежать книжки, які вона читає. Їх можна брати у шкільній або в класній бібліотеці.**

У класній бібліотеці книжки поділені за темами: сім'я, тварини, друзі, подорожі і т.д.

Дитина може вибрати собі книжку, з якою вона хоче працювати на уроці. Ніяких "Букварів" для всіх.

Столики стоять у хаотичному порядку. Цього року в класі зробили окремий туалет. Також тут є умивальник, чашки, водичка і паперові рушники.

Є килимок, на якому пройшов майже весь урок. Вчителька весь час змінювала заняття, **кожні 5 хвилин давала якусь маленьку зарядку, щоб діти порухалися.**

Основна позиція – сісти на підлогу, точніше на п'ятки, руки покласти на коліна. Коли вчителі хочуть заспокоїти дітей, вони садять їх на килимок у таке положення.

До речі, лінійка на початку навчального року виглядає так само – вся школа сиділа прямо на асфальті при температурі +5.

Що, звичайно, для наших мам було серйозним шоком, але ніхто не захворів.

Окрім бібліотеки, в школі є наукова лабораторія. Там проходить Science - змішані уроки фізики, хімії, біології, географії, природознавства. Раз на тиждень діти займаються там уже з першого класу – проводять досліди, вивчають різні аспекти природничих наук відповідно до вікових інтересів.

В лабораторії Science живуть шиншили. На канікули їх віддають додому комусь із дітей, причому за ними стоїть черга, тому дають тільки на тиждень.

Поки всі збиралися на "Morning meeting", учням було запропоновано вирішити математичні приклади.

На початку уроку діти віталися один з одним. Вчителька нагадала, що у привітанні дуже важливий контакт очей і привітний тон. Говорила про те, як контакт очей і тон сприймає мозок людини. Так що в Америці не всі народилися такими привітними, цього просто систематично вчать. Потім кожен мав підійти до своєї папки і вибрати книжку для роботи. Вчителька сказала: "Вам треба це зробити, поки я двічі проспівую пісеньку".

Ніяких окриків, але постійне підтримання дисципліни спокійними словами.

Тема уроку була – передбачити, що буде далі. Спочатку вчителька взяла книжку, яку діти вже читали, і після кількох сторінок запитала: "Як ви думаєте, що буде далі?". Всі відповіли.

Потім вона взяла незнайому для них книжку і теж періодично запитувала: "Як ви думаєте, що буде далі?", "Що відчуває головний герой? Як би ви себе почували на його місці?".

При цьому, коли всі читали, одна дівчинка лягла під стілець, їй так було зручніше.

Якщо діти починають балуватись, їм пропонують полежати на парті.

Або коли вони сиділи на килимку, один хлопчик встав і сів на задню парту. Вчителька тільки спитала: "Is it better for your brain?" ("Так краще для твого мозку?").

А коли одна дитина спізнилася на урок, як ви думаєте, що сказала вчителька?
"Дякую, що зайшов тихенько".

Урок, на якому я була, тривав більше години. У цій школі немає дзвінків. Є приблизний розклад на день, але кожен вчитель працює в своєму графіку.

Якщо дітям цікаво, він не зобов'язаний їх перервати на половині. Значить, він зробить інший урок коротшим.

У дітей є завдання to share – поділитися собою

Коли діти приходять, на дошці написаний приблизний план уроку: "Доброго ранку, Маленькі Титани! Сьогодні вівторок, 3 березня 2016 року. Міс Хокама поділиться (will share). Ми дещо запишемо. Гарного дня!".

Що таке sharing? **Кожна дитина (і вчитель теж) має щось "пошерити"**, якимось поділитися собою. Це як у Facebook: ти поширюєш щось, що для тебе важливо. Оскільки того місяця вони вчили символи, то кожен розповідав про свій символ.

Вчителька сказала: "Минулого тижня ми вивчали символи. Я приносила свій символ – книжку, тому що я люблю читати і люблю вчити читати маленьких дітей. Сьогодні про свій символ розкаже практикантка міс Хокама".

Вона прийшла в гавайському віночку, сказала, що це її символ, тому що вона з Гаваїв. Діти її попросили: "Навчіть нас танцювати гавайські танці". Вона їх навчила два-три якихось рухи, тобто всі знову розім'ялися.

Дітей постійно вчать розповідати про себе. Може, саме тому майже кожен американець говорить не гірше, ніж окремі телеведучі, і завжди готовий до публічного виступу.

Готова відповідь нікого не цікавить

Підручників у цьому класі немає, бо вчитель вирішив, що вони йому не потрібні. Всі завдання вчитель підбирає сам.

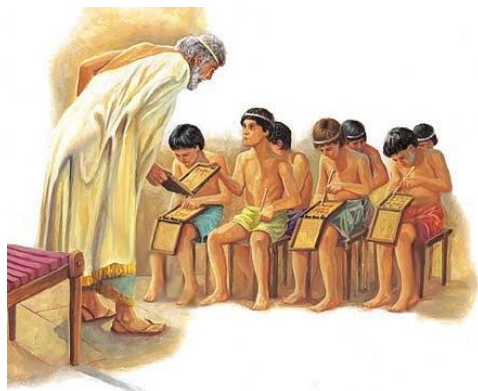
(Далі буде...)

Вчитель – безумовно складна, але разом з тим дуже цікава професія. А ще, саме вчителі за будь-яких умов залишаються затребуваними спеціалістами протягом не те що десятків, а навіть сотень років. Так-так, адже що не кажи, а кожній людині на певному життєвому етапі потрібні наставники, які не просто роздаватимуть розумні поради, а ще й буквально підштовхнуть у потрібному напрямку. Тож поява вчителів була просто життєвою необхідністю.

Дійсно, наш світ без педагогів був би не просто інакшим, він буквально став би догори дригом! І це зовсім не жарти. Тому ми зібрали для вас найцікавіші факти про професію вчителя, які покажуть, наскільки вона все ж таки є цікавою та подеколи несподіваною.

Вчитель – одна з найдавніших професій

Історики вважають, що перші вчителі з'явилися ще тоді, коли люди почали полювати на диких звірів. Саме в ті часи старше покоління почало навчати молодь цій справі. При цьому людина, якій довіряли навчання дітей та підлітків, користувалася у племені великою повагою та мали певні привілеї.

Перші ж школи з'явилися у IV–V тисячолітті до нашої ери на території Давнього Сходу (Китай, Індія, Асирія, Вавілон). На території Русі навчальні заклади почали відкривати ще пізніше: приблизно у 988 році, одразу після прийняття християнства. Та й тоді навчатися могли, за наказом князя Володимира, лише «діти кращих людей».

Педагог = раб?

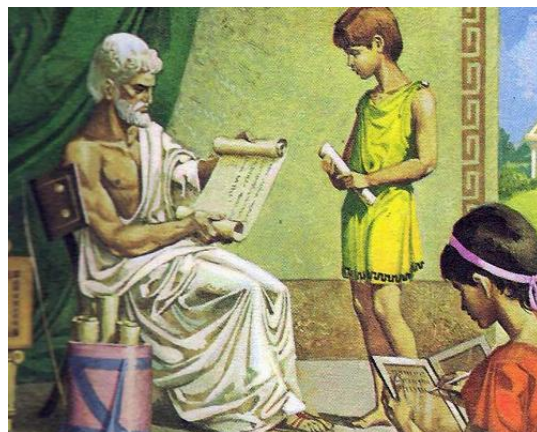
Слово педагог, як і багато інших у нашій мові, має давньогрецьке походження. І означало воно «дитиноведення, дитиноводіння». Чому? Тому що педагогами називали рабів, нездатних до фізичної праці, отже, єдине, що вони могли робити – проводити до школи, а потім і забирати з неї, дітей впливових людей.

Какульятурус арифметікус

А от вчителям арифметики пощастило трохи більше – їх у Давній Греції поважали та називали калькуляторами. Саме так! Вся справа в тому, що з латини слово «calculus» перекладається як «камінець», і саме каменці в той час використовували для рахування.

Перші школи – при церквах

Перші школи у Київській Русі відкривалися при церквах, і це не дивно, адже найбільш освіченими

людьми того часу були саме священнослужителі. Спонсорами таких шкіл були світські особи, а вчитися могли діти не лише бояр, а ще й купців, лихварів та навіть заможних ремісників. Щоправда, можливим це стало лише після приходу до влади князя Ярослава Мудрого.

Дорогу іноземцям!

Всі чули про те, що до революції 1917 року заможні родини винаймали для своїх дітей гувернанток та гувернерів. Але чомусь вважалося, що співвітчизники дітей нічому хорошому не навчать, отже, варто запрошувати іноземців. Німці, італійці та британці охоче їхали працювати до тодішньої Російської Імперії, але згодом пальму першості вибороли французи. І все б нічого, але насправді ці люди подеколи навіть не мали освіти! А єдина їхня цінність полягала в тому, що вони могли навчити своїх підопічних іноземній мові. До речі, саме стараннями влади Російської Імперії всі освітні надбання Україні були зведені нанівець: близько 90% населення країни навіть не знали грамоти.

Шана та повага

У 2013 році було проведене глобальне дослідження Global Teacher Status Index, яке показало, що найбільшою повагою вчителі користуються у... Китаї. Дослідники кажуть, що це пов'язано з культурними особливостями країн Азії, де старших людей, які до того ж є дуже освіченими, надзвичайно поважають. США та Велика Британія опинилися лише у середині списку, а Ізраїль взагалі на останньому місці. Українці, на жаль, участі в опитуванні не брали.

Все вище та вище

В нашій країні своєю зарплатнею задоволені далеко не всі вчителі, та й варто визнати, що підстав для цього у них достатньо. Вже згадана організація Global Teacher Status Index провела дослідження рівня оплати педагогічної праці та констатувала: найбільше вчителів цінують у невеличкому Люксембурзі. А от найнижча зарплатня у вчителів у Східній Європі – Словаччині, Чехії, Польщі та Угорщині. Україна у рейтингу не представлена.

Жіноча справа

Ми всі звикли, що у школі частіше працюють жінки, а не чоловіки (їх кількість у закладах освіти не перевищує 20%), але так було не завжди. До революції 1917 року в більшості вчителювали саме чоловіки, також багато представників сильної статі прийшло до шкіл після Другої Світової Війни. Баланс змінився вже згодом, і що цікаво, фемінізація професії притаманна всім країнам світу. Чому? Соціологи говорять про низьку престижність праці вчителя та не досить високу зарплатню, що, звісно, відлякує більшість чоловіків.

Ось така вона цікава та неординарна, професія вчителя. Це важка, але разом з тим така захоплююча та надважлива праця, що приховує в собі ще безліч цікавинок. А якими неочікуваними фактами можете поділитися ви?

Іменинники листопада

Дудник Світлана Андріївна (02.11)
Білоус Катерина Вікторівна (03.11)
Підружна Олександра Анатоліївна (04.11)
Джулінський Дмитро Ігорович (16.11)
Сас Людмила Василівна (19.11)
Єфіменко Світлана Борисівна (24.11)
Пісоцька Наталія Валентинівна (26.11)
Лісова Тетяна Ігорівна (27.11)
Литвин Ольга Миколаївна (29.11)
Смілянець Марія Олексіївна (30.11)

*Вітаємо з Днем народження!
Нехай здійснюються бажання!*